

МІЖОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ В КОНТЕКСТІ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-АГРАРІЯ

Смоляк М.О.

Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Данченко Ірина Олексіївна
Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка

(61050, Харків, вул. Алчевських, 44-А, каф. «ЮНЕСКО» та соціально-
гуманітарних дисциплін)

Людина не може існувати поза спілкуванням з іншими людьми. Об'єктивна необхідність спілкування, як умови існування людини, зумовлена тим, що вона не може задовольняти свої життєво важливі потреби, жити й розвиватися наодинці. Виробництво необхідних засобів існування передбачає спілкування індивідів між собою. Отже, спілкування є умовою спільної діяльності. Завдяки спілкуванню досягається розподіл функцій між індивідами, включеними в спільну діяльність, узгодження індивідуальних зусиль, їхня координація, обмін досвідом, знаннями, спільне планування й спільна діяльність, контроль за її результатами.

Стосовно діяльності спілкування виступає як сила, що організує колективний трудовий процес, як умова формування колективного суб'єкта.

Основною структурною одиницею аналізу міжособистісного спілкування є не окрема людина, а взаємозв'язок, взаємодія людей, які вступають у спілкування. Це означає, що кожен із учасників спілкування істотно впливає на поведінку іншого, між їхніми висловленнями й вчинками виникають причинні залежності. Обмінюючись повідомленнями, співрозмовники пристосовують їх до конкретної ситуації спілкування; зміст отриманої інформації значною мірою переробляється, реструктурується залежно від неминуче виникаючої оцінки самих себе, один одного, оточення.

Організуюча роль спілкування виявляється не тільки у спільній, а й в індивідуальній діяльності. Навіть діючи ізольовано, поза безпосередніми контактами з іншими людьми, людина все-таки перебуває з ними в опосередкованому спілкуванні, включена в суспільні зв'язки і відносини, використовує у своїй діяльності накопичені в процесі історичного розвитку людства знання, засоби й способи праці. Отже, очевидним є безпосередній зв'язок спілкування та комунікативної культури особистості.

Засадами культури міжособистісного спілкування є система знань, фаховий і життєвий досвід, загальний культурний рівень людини, її комунікабельність, уміння соціально самовизначатися, тобто освоювати соціальний досвід, досягати адекватних своїм можливостям статусів і позицій, демонструвати відповідну поведінку.

У цьому контексті доцільно відзначити, що проблема сучасної студентської молоді значною мірою визначається питанням становлення особистості молодої людини загалом, її самореалізації, розвитку її духовності й формування культури міжособистісного спілкування, що є особливо важливим у професійному становленні.